

18.03.94

M1/M8/4825/45073

25.138/II/PF

Ik heb de eer u mee te delen dat de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (V.C.T.) in hun vergadering van 1 december 1994 een onderzoek hebben gewijd aan een klacht die op 19 november 1993 werd ingediend tegen het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, meer bepaald tegen de Vlaamse Milieumaatschappij (V.M.M.), omdat deze aan een Franstalige landbouwer uit Voeren, de heer [...], een Nederlandstalig heffingsbiljet heeft gestuurd voor de heffing op de waterverontreining 1993.

In de klacht wordt gesteld dat de taalaanhorigheid van de betrokkene wel degelijk bekend was ingevolge enkele klachten evenals interventies van de adjunct-commissaris van Voeren. Op het betalingsbericht komt bovendien het woord "Fourons" voor (in het adres), maar niet de nota bene die door de V.C.T. werd voorgestaan in haar advies 23.057 van 25 juni 1992.

In uw in de rand vermelde brief deelt u mee dat in de briefwisseling met ondernemingen, inclusief landbouwondernemingen, die gevestigd zijn in het Vlaamse Gewest, het Nederlands als officiële voertaal wordt gehanteerd.

Volgens de vaste rechtspraak van de V.C.T. zijn aanslag- of heffingsbiljetten betrekkingen tussen een openbare dienst en particulieren.

De gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen heeft in haar artikel 35 betrekking op de diensten van de Vlaamse Regering waarvan de werkkring het hele gewest of de hele gemeenschap bestrijkt. Artikel 36, § 2, van die wet bepaalt dat met betrekking tot de gemeenten met een speciale taalregeling uit hun ambtsgebied, op de voornoemde diensten de taalregeling van toepassing is die door de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken is opgelegd aan de plaatselijke diensten van die gemeenten, voor de berichten, mededelingen en formulieren die bestemd zijn voor het publiek, voor de betrekkingen met particulieren en voor het opstellen van akten, getuigschriften, verklaringen en vergunningen.

Artikel 12, 3e lid, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (S.W.T.) bepaalt dat, in de taalgrensgemeenten (zoals Voeren), de diensten zich tot de particulieren wenden in die van beide talen (het Nederlands of het Frans) waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

Volgens de vaste rechtspraak van de V.C.T. (cfr. adviezen 512 van 26 mei 1966, 779 van 16 december 1965, 1.696 van 1 december 1966, 1.872 van 22 juni 1967 en 4.066 van 6 mei 1976) doelt de term "particulier", die door de gecoördineerde taalwetten wordt gebezigd, op de privé sector (en dus niet op de openbare diensten) en dekt hij tegelijk fysieke personen en privé bedrijven, zonder enige afwijking m.b.t. de gemeenten met een speciale taalregeling.

Het onderscheid tussen particulieren en privé bedrijven moet slechts worden gemaakt m.b.t. privé bedrijven die in een gemeente zonder speciale regeling zijn gevestigd; in dat geval antwoordt de openbare dienst aan dat bedrijf in de taal van het gebied (cfr. artikelen 19, 25 en 41, § 2, van de S.W.T.)

Aangezien het in casu ging om een particulier (privé bedrijf of fysieke persoon) gevestigd te Voeren, een gemeente met een speciale taalregeling, had de dienst zich hoe dan ook tot die particulier moeten richten in de taal waarvan de betrokkene zich had bediend of het gebruik had gevraagd (art. 12, 3e lid, S.W.T.).

Zelfs m.b.t. de nijverheids-, financie-, of handelsbedrijven, valt de briefwisseling tussen een openbare dienst en het betrokken bedrijf niet onder toepassing van artikel 52 van de S.W.T.. Dat blijkt overigens duidelijk uit de voorbereidende werkzaamheden van de taalwetten (Verslag de Stexhe, Senaat 1962-1963, nr. 304, blz. 13).

Anderdeels kan op geen enkel element van het dossier worden gesteund om te beweren dat dhr. [...] zich heeft georganiseerd als een landbouwonderneming. Een dergelijke onderneming is trouwens geen nijverheids-, financie-, of handelsbedrijf: artikel 2 van het Wetboek van Koophandel laat ondernemingen die produkten verwerken welke normaal tot de sector van de landbouwondernemingen behoren, immers buiten het toepassingsveld van de handelsbedrijven vallen.

Hoe dan ook is het onderscheid tussen particulieren privé personen, privé bedrijven, landbouwondernemingen of bedrijven in de zin van artikel 52 van de S.W.T. op het stuk van de toepassing van artikel 12, 3e lid, van die wetten niet relevant; dit artikel gaat immers over de betrekkingen tussen een openbare dienst en een particulier gevestigd in een taalgrensgemeente, en de openbare dienst richt zich, in ieder geval, tot de particulier in die van beide talen waarvan de betrokkene zich heeft bediend of het gebruik heeft gevraagd.

Op te merken valt dat de Raad van State, tijdens de voorbereidende werkzaamheden van de bijzondere wet van 16 juli 1993 tot vervollediging van de federale staatsstructuur, op 18 december 1992 een advies heeft uitgebracht over artikel 84 (thans 124) waarbij in de S.W.T. een nieuw artikel 65bis werd ingevoerd.

Dat artikel 65bis, § 4, bepaalt wat volgt: "De regeringscommissaris, adjunct van de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant, onderzoekt alle klachten tegen de niet-naleving van deze gecoördineerde wetten of van de koninklijke besluiten die ermee in verband staan, ingediend door een natuurlijke of rechtspersoon omtrent zaken die gelokaliseerd of lokaliseerbaar zijn in de randgemeente. Hij deelt de betrokken overheden de klacht mee die hij ontvangt".

De Raad van State merkte ter zake het volgende op: "In paragraaf 4, eerste lid, van artikel 65bis zou het beter zijn "een particulier" te schrijven in plaats van "een natuurlijke of rechtspersoon" teneinde overeenstemming tot stand te brengen met de in voornoemde gecoördineerde wetten gebruikte terminologie".

4.

De Raad van State bevestigt dus duidelijk de terminologie van de S.W.T. evenals het feit dat de term "particulier" de begrippen "fysieke of rechtspersonen" dekt.

Het lijdt derhalve geen twijfel dat de particulieren, met inbegrip van de privé bedrijven, in de gemeenten met een speciale taalregeling moeten worden beschouwd als zijnde tegengesteld aan de openbare diensten.

De V.C.T. kan zich niet aansluiten bij uw standpunt volgens hetwelk in alle gevallen voor de briefwisseling met bedrijven gevestigd in het Vlaamse gewest (en dus ook voor Franstalige privé bedrijven gevestigd in gemeenten met een speciale taalregeling), het Nederlands moet worden gebruikt.

In het huidige geval moest de Vlaamse milieumaatschappij aan dhr. [...] een Franstalig heffingsbiljet sturen. Dhr. [...] is immers een particulier in de zin van artikel 12, 3e lid, van de S.W.T., en zijn taalaanhorigheid was bekend.

De V.C.T. acht de klacht bijgevolg ontvankelijk en gegrond. Zij verzoekt u het document te laten vervangen door een Franstalig heffingsbiljet. Krachtens artikel 58 van de S.W.T. is het huidige document immers nietig.

Dit advies wordt gestuurd aan de klager.